

З СВЯТОМ, ДОРОГІ ДРУЗІ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

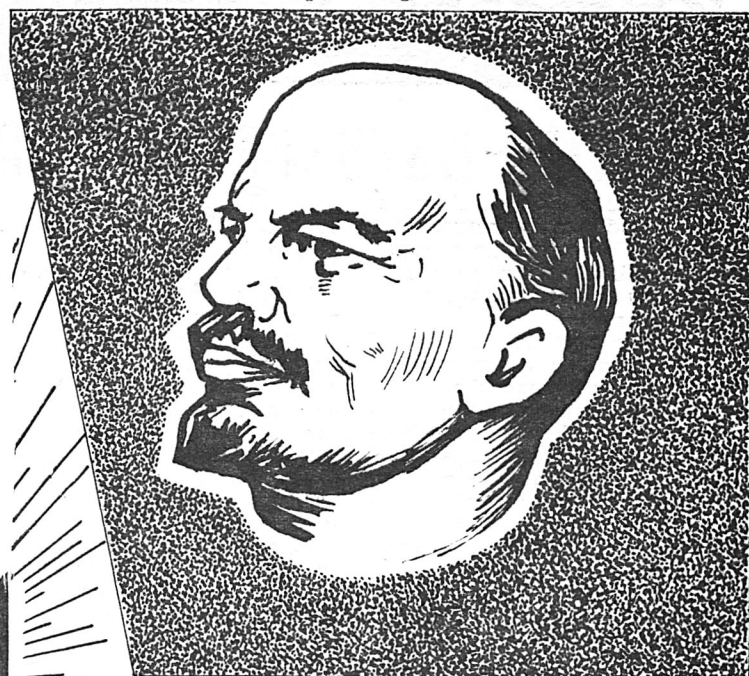
Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 18 (660)

Четвер, 1 Травня 1980 року

Ціна 2 коп.

ПЕРШОТРАВЕНЬ КРОКУЄ ПО ПЛАНЕТІ

Першотравень!

Свято весни, щастя і молодості.

День Міжнародної солідарності трудящих і боротьби проти імперіалізму, за мир, демократію і соціалізм. Мільйони людей світу вийдуть сьогодні на святкову демонстрацію, засвідчуючи цим свою згуртованість, єдність і готовність боротися за досягнення спільної мети. Робітничий клас капіталістичних країн у ці дні ще раз доведе, що він є самовідданим борцем проти експлуатації і гніту монополій, за права трудящих, за мир, демократію і соціальний прогрес. Перед загрозою нової світової війни народи всього світу посилюють боротьбу за скорочення озброєнь, за зміцнення розрядки, послідовно виступають за заборону ядерної зброї та всіх видів масового знищення.

В авангарді боротьби трудящих капіталістичних країн — комуністичні і робітничі партії, які все тісніше згуртовують свої ряди, зміцнюють єдність і згуртованість на основі марксизму-ленінізму, пролетарського інтернаціоналізму — випробуваної і могутньої зброї міжнародного робітничого класу.

Цьогорічний Першотравень засвідчує: ширяться і міцніє табір прихильників миру і соціалізму. Нове життя будують героїчні народи В'єтнаму, Лаосу, Кампучії, мужньо захищає завоювання квітневої революції афганський народ. Рішуче виступає проти імперіалістичного втручання іранський народ. Завоювали свою незалежність трудящі Зімбабве, революційні перетворення здійснюються на героїчній нікарагуанській землі.

Дедалі більше міцніє нездоланний союз трьох основних революційних сил сучасності — світового соціалізму, міжнародного пролетаріату і національно-визвольного руху. Братерський привіт шлемо ми народам усіх соціалістичних країн, які успішно будують нове суспільство. І немає тепер у світі такої сили, що могла б зупинити переможний рух соціалізму!

Для народів нашої країни Першотравнєве свято проходить в обстановці величезного трудового і політичного піднесення, викликаного значущими подіями — 110-ю річницею з дня народження Володимира Ілліча Леніна та 35-річчям перемоги у Великій Вітчизняній війні. Опубліковані у пресі дані Центрального статистичного управління переконливо говорять про нові успіхи трудящих у здійсненні історичних накреслень XXV з'їзду КПРС, величезних планів соціально-економічного розвитку десятої п'ятирічки. Вагомими є досягнення і трудівників Радянської України.

З високими трудовими здобутками зустрічають цьогорічний Першотравень колективи підприємств та виробничих об'єднань Українського товариства глухих. Серед передовиків передтравнєвого змагання меблювальники Єнакіївського учбово-виробничого підприємства, швейники Львівського підприємства «Силует», металообробники Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» і Полтавського УВП-2.

Відрадних результатів досягли в своїй роботі з початку завершального року десятої п'ятирічки колективи Житомирського, Сімферопольського, Чернігівського та багатьох інших підприємств. Близько півтори тисячі трудівників завершили виконання особистих завдань десятої п'ятирічки і тепер випускають продукцію в рахунок одинадцятої.

«Наші досягнення в економічному, соціальному і культурному будівництві, говорив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербицький у своїй доповіді на урочистих зборах, присвячених Ленінському ювілею, переконливо свідчать про те, що ленінська політика партії, спрямована на забезпечення «повного добробуту і вільного всебічного розвитку всіх членів суспільства», послідовно і неухильно втілюється в життя. У цьому, як і заповів нам Ленін, мета і смисл усієї діяльності партії комуністів». Усі радянські люди виголошують палкі слова закликів ЦК КПРС: Хай живе ленінська Комуністична партія Радянського Союзу — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства!

Так, до сяючих вершин комунізму нас упевнено веде загартована в боях партія комуністів. За її плечима — великий історичний досвід. Її сила — в непорушній єдності з народом. Яскравим свідченням такої єдності стане першотравнєва демонстрація, на яку вийдуть мільйони радянських людей у містах і селах країни. На одному з багатьох транспарантів привернуть увагу слова, що йдуть від усього серця трудящого народу:

— Під прапором марксизму-ленінізму, під керівництвом Комуністичної партії — вперед, до перемоги комунізму!

З Першотравнем, дорогі товариші!

У ПРЕЗИДІЇ ЦП УТОГ І РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ КОМІТЕТІ ПРОФСПІЛКИ

НАГОРОДИ ПЕРЕМОЖЦЯМ ЗМАГАННЯ

За успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — завершення завдань десятої п'ятирічки по випуску валової продукції — занести до Книги Пошани Центрального правління УТОГ і Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, нагородити Почесною Грамотою ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки і першою грошовою премією: колектив Єнакіївського УВП.

За успішне виконання соціалістичних зобов'язань на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна нагородити Почесною Грамотою Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки:

Колектив штампувальної дільниці головного підприємства ДВО «Електромагніт» (начальник Белюга М. А.)

Колектив пресувальної дільниці головного підприємства ДВО «Електромагніт» (начальник Король А. А.)

Колектив складальної дільниці

головного підприємства ДВО «Електромагніт» (начальник Гаріпова Г. Я.)

Колектив закрійної дільниці Вінницького УВП (бригадир Пеншин В. М.)

Колектив бригади оздоблювальників Черкаського УВП (ст. майстер Яндюк В. В.)

Колектив бригади верстатників заготівельної дільниці Черкаського УВП (майстер Матушко В. Н.)

Колективи швейних бригад Котопського УВП (бригадири Гузова Є. І., Немолот Т. Г.)

Колектив бригади механічної

обробки деревини Дрогобицького УВП (бригадир Шимушовський В. І.)

Колективи бригад Дрогобицького УВП (бригадири Соляник Р. В., Загоринський Я. І., Дяк Н. Т.).

Майстрам, бригадирам, начальникам дільниць, чий структурні підрозділи виконали соціалістичні зобов'язання на честь Ленінського ювілею, а також всім робітникам, які завершили особисті п'ятирічки в складі цих колективів або індивідуально, оголошено подяку і вручено грошову премію (цінний подарунок).

КУРС — НА ЗАВЕРШЕННЯ П'ЯТИРІЧКИ

Багатолюдно було на відкритих партійних зборах Львівського підприємства «Силует», що проходили під девізом «Жити, працювати і боротися по-ленінському, по-комуністичному».

Секретар партійної організації Л. О. Симаченко у доповіді відзначила, що колектив підприємства успішно справляється з соціалістичним зобов'язанням. До ювілею вожда виконано план чотирьох з половиною років, а до 1 липня цього року намічено завершити десяту п'ятирічку. Нині 189 трудівників підприємства працюють у рахунок 1981 року.

На «Силуеті» успішно пройшов Ленінський суботник. У день свята праці виготовлено 2 тисячі чоловічих сорочок, стільки ж капрових хусток та стрічок. Загальний обсяг випущеної продукції

склав 30 тисяч карбованців. По-над третину основних виробів випущено зі Знаком якості.

Жити, працювати, боротися по-ленінському, по-комуністичному — значить і надалі вдосконалювати всю ідеологічну, політико-виховну роботу. Багато робиться в цьому напрямку на «Силуеті». Систематично виступають лектори товариства «Знання», педагоги вечірньої школи робітничої молоді. Функціонують школи основ марксизму-ленінізму, які вивчають тему: «Політика КПРС — марксизм-ленінізм в дії». Цими школами керують члени КПРС І. Ф. Данилюк та В. М. Павленко. Заняття проходять без зривів.

Активними членами агітколлективу є С. Данчул, Є. Іванов, В. Алферова, Є. Стражмейстер, С. Тимуш та інші.

Робітниця текстильно-галантерейного цеху І. Довганик, виступаючи від імені колективу, з гордістю повідомила, що цех кілька разів виходив переможцем у соціалістичному змаганні. У день свята праці вони випустили продукції на 18,1 тисячі карбованців.

На недоліки в роботі і шляхи їх ліквідації вказували Л. Шаміна, Л. Українчук, Т. Яшкіна, І. Шамашевич, Н. Шелканова та інші.

Нині головне завдання робітників підприємства «Силует» — виконання десятої п'ятирічки, і на це спрямовані наші зусилля.

Л. АЛФІМОВА,
робітниця підприємства
«Силует».

Свій трудовий шлях на Лубенському УВП комсомолка Тетяна Поліщук розпочала порівняно недавно, але вже добре оволоділа професією швачки-мотористки, опанувала кілька суміжних операцій. Це допомагає їй добитися перевиконання змінних завдань.

Тетяна — громадська активістка. Як член комітету комсомолу підприємства очолює спортивний сектор.
На знімку: Т. Поліщук.

Фото В. ВАСИЛЕНКА.

ПРАГНЕМО ДО НОВИХ ВИСОТ

З настроєм вимогливості і принциповості, з почуттям відповідальності за завтрашній день колективу йшли комуністи і всі трудівники об'єднання «Електромагніт» на партійні збори «Жити, працювати і боротися по-ленінському, по-комуністичному».

Заступник секретаря парторганізації І. П. Катаєв у доповіді відзначив, що підприємство у нас передове і навів цифри та факти, котрі це підтверджують.

План минулого року виконано з усіх показників. Продукції реалізовано на 8 мільйонів 473 тисячі карбованців, що становить 105,1 процента. Весь приріст випуску виробів одержано за рахунок підвищення продуктивності праці. Предмет нашої гордості — питома вага виробів з державним Знаком якості. Прибуток при плані 1 мільйон 760 тисяч карбованців склав 2 мільйони 86,6 тисячі карбованців, або 118,5 процента.

Минулого року «Електромагніт» сім разів виходив переможцем у соціалістичному змаганні серед промислових підприємств Київського району Донецька.

Об'єднанню присуджено на вічне зберігання Перехідний кришталевий кубок — приз міськомкому партії України, Ради народних депутатів і міському ЛКСМ України за найкращі показники в

соціалістичному змаганні за високу якість продукції і збільшення її обсягу.

265 трудівників закінчили виконання особистих планів десятої п'ятирічки, і нині працюють у рахунок 1981 року.

За високі трудові показники і ударну працю 148 членів Товариства нагороджені знаком «Ударник десятої п'ятирічки», 155 — знаком «Переможець соціалістичного змагання 1979 року». 30 кращим виробникам присвоєно високе звання «Майстер — золоті руки». Серед них штампувальник А. І. Іванов, слюсар-інструментальник О. Шестьоркін, токарь В. Є. Сердюк, слюсар Є. П. Козак, штампувальник М. Д. Манакова, слюсар А. А. Братун, слюсар-тантехнік В. І. Уваров, електрослюсар В. Каминін та інші. Трудівники головного підприємства, співставивши досягнуті результати з можливостями, вирішили виконати план десятої п'ятирічки з усіх техніко-економічних показників до 22 квітня 1980 року. Слова не розійшлися з ділом.

Гідний приклад для наслідування показали складальники головного підприємства. Всі члени бригади складальної дільниці по клепанню срібних контактів протягом трьох років працюють без браку. Ростає число робітників,

яким доручається ставити особисте клеймо. Двом робітникам цієї дільниці Є. С. Артемчуку та В. В. Кисілю члени нашого Товариства виявили високе довіря, обравши їх депутатами до районної Ради народних депутатів.

Штампувальна дільниця минулого року виступила з ініціативою: до ленінських днів виконати десяту п'ятирічку, а за рахунок зеконномленої сировини та матеріалів виготовити додаткову продукцію. На вечорі трудової слави, що відбувся під девізом: «Вашим, товаришу, серцем і іменем думаємо, боремося і живемо...» штампувальники рапортували штабові Ленінської трудової вахти про виконання взятого зобов'язання.

Відмінно виконують виробничі завдання комсомольці об'єднання Н. Гаркава, Л. Змилусь, В. Кисіль, Л. Єрушева, Л. Вітко та інші.

Робітники, інженерно-технічні працівники і службовці нещодавно з піднесеним настроєм попрацювали на комуністичному суботнику і перерахували в фонд десятої п'ятирічки 1 тисячу 370 карбованців.

Нині трудівники головного підприємства ударною працею зустрічають 1 Травня.

Т. СЕЗОНОВА,
голова правління відділу
УТОГ.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ УСПІХ

Книги Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР, лауреата Ленінської премії Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Цілина» є не тільки немирущим пам'ятником нашому народу, народу-переможцю, народу-творцю, а й допомагають краще розуміти героїчне минуле, теперішнє, впевненість дивитися у майбутнє.

Ідеї, викладені в трилогії, є могутньою силою ленінського партійного керівництва, яке виховує трудящих на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу.

Трилогія Л. І. Брежнєва перекладена на багато мов світу. Во-

на здобула величезний успіх. Її з захопленням читають мільйони людей. Автор, глибоко розкриваючи правду життя радянського народу, його мирні цілі, велич багатонаціональної Радянської держави, завойовує серця читачів.

Ось що сказав робітник паризького автомобільного заводу Поль Дессер, прочитавши трилогію Л. І. Брежнєва: «Автор правдиво, з захопленням розповідає про радянський спосіб життя. Про наполегливу боротьбу за мир у всьому світі, за покращення життя трудящих нашої планети».

І. ЗІНЧЕНКО.

м. Павлоград,
Дніпропетровської обл.

ЖИВА ІСТОРІЯ

Звістка про вручення Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР Леоніду Іллічу Брежнєву Ленінської премії за книги «Мала земля», «Відродження», «Цілина» нагадала палке обговорення цих творів у культзакладах Товариства.

Читацька конференція за книгою «Цілина» в Уманському будинку культури УТОГ. Твір полонив серця нечуючих робітників підприємств міста. Вони схвилювано ділилися враженнями від прочитаного.

— Ця видатна подія залишилась би для нащадків лише в сухих рядках історії. Леонід Ілліч виклав її в подробицях у формі літературного твору, вдихнув у нього просте земне життя, зрозуміле кожному трудівникові, — говорила Марія Кузьмівна Плахута.

Сергій Якович Бойчук захоплено розповів про освоєння цілини:

перші степові дороги, постаті бгатирирів-механізаторів, закладку фундаментальних будов на садибах цілининих радгоспів, трудові будні, радість від прокладання першої борозни, збирання першого урожаю, першого цілинного хліба.

Робітниця взуттєвої фабрики Валентина Вікторівна Куниця відзначила, що твір «Цілина» уявляється їй як монумент, котрий вінчає подвиг народу у боротьбі за великий хліб.

Марії Захарівні Когут книга «Цілина» дорога серцю ще й тому, що написана організатором цілинної епопеї, людиною, яка добре знає життя.

Твори Леоніда Ілліча Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина» стали настільними книгами мудрості радянських людей.

М. МИХАЙЛЮК.

м. Умань,
Черкаської обл.

Фото П. МІНЬКА.

Високими трудовими досягненнями зустрічають Міжнародний день солідарності трудящих — 1 Травня комсомольці і молодь Ужгородського учбово-виробничого підприємства № 2.

На знімку: (зліва направо) комсомолки підприємства, швачка Оксана Палщекаш, секретар первинної комсомольської організації Тетяна Ткач, бракер Калина Гнатинець, швачки Ірина Голович та Ганна Данило під час обідньої перерви обговорюють статтю з газети «Комсомольская правда».

Творці успіху — люди

У вересні минулого року на дільниці № 1 нашого підприємства запроваджено високопродуктивний агрегатно-груповий потік. Труднощів було багато. По-перше, стали шити не одну, а дві моделі. По-друге, змінилися робочі місця швачок. Дві дільниці об'єдналися в одну і, зрозуміло, що це також позначилося на виконанні норм. Проте, незважаючи на труднощі, робітниця нашої дільниці за місяць освоїла метод агрегатно-групового потоку. Щодня ми стали шити 960 костюмів, що на 110 штук більше, ніж до запровадження потоку.

Майбутні костюми тепер рухаються на підвісній лінії. Швачки

вправно виконують свої операції, одним легким рухом пересувають виріб по лінії. Це нововведення сприяло підвищенню продуктивності і дисципліни праці, засвідчує високу культуру виробництва на дільниці.

У нашому цеху чисто і світло. Є де відпочити робітницям. На дільниці обладнано затишні кімнати для прийому їжі і відпочинку. Тут по кілька столічків, накрітих скатертинками, полірованої шафи з чайними сервізами на полицях. Хочеться, щоб в обідню пе-

рерву швачки відчували домашню обстановку.

Успіхів у соціалістичному змаганні наша дільниця домагалася не один раз. Ми зобов'язувалися виконувати план на 102,2 процента. А вже в першому кварталі нинішнього року перевищили цей показник виконавши завдання на 106,3 процента. Це стало найвищим досягненням на підприємстві і на честь дільниці було піднято Червоний прапор. Творцями цих успіхів стали наші славні трудівники Надія Савівна Остапчук,

В. М. Цалко, Н. П. Докійчук, Г. І. Свежевська та інші. Н. С. Остапчук виїхала переможцем у республіканському соціалістичному змаганні за звання «Краща швачка-мотористка». Нещодавно на підприємстві відбувся вечір трудової слави, на якому на честь Надії Савівни було піднято Червоний прапор трудової слави.

На робочих місцях багатьох швачок майорять червоні прапориці. На підприємстві знають, що то працюють переможці соціалістичного змагання. Серед них А. В.

Гангало, І. П. Шпигельман, З. В. Гальська, К. Н. Лисюк, комсомолка М. С. Гривецька, для якої десята п'ятирічка — перша в трудовому житті, та інші робітниця.

Кожне свято викликає у нас піднесення настрою і творчої думки. Зовсім недавно ми відзначили ювілей вожда світового пролетаріату, а тепер — Міжнародний день солідарності трудящих, поперед — День Перемоги. І хочеться ознаменувати ці свята ударною працею, перевиконанням виробничих норм.

Л. ДЕРКАЧ,
ст. майстер Житомирського
УВП.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ПЕРЕМОГИ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

5 ТРАВНЯ — ДЕНЬ ПРЕСИ

МОЯ ДРУГА ПРОФЕСІЯ

У газетах співробітничав давно, а ось у «Нашому житті» виступаю з 1977 року. Сталося це так. Якось звернулася до мене інструктор-перекладач компактної групи виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод» Тетяна Андріївна Новикова з проханням: допомогти членові УТОГ модельнику Едуарду Григоровичу Виннику підготувати виступ з досвіду роботи на обласну нараду глухих передовиків виробництва. Матеріал, який я опрацював, сподобався і Виннику, і перекладачеві.

Тоді ж за пропозицією Т. А. Новикової я почав писати до «Нашого життя» про новини, що відбуваються в компактній групі. Згодом навчився спілкуватися з людьми, що нечують.

Часто мене запитують: чи не важко бути активістом преси? Питання, на перший погляд, просте і відповіді на нього можна двома словами. Дехто вважає так: написав що-небудь і як-небудь, а штатні працівники редакції нехай виправляють, дотягують, прикрашають. Скажу відразу, що така думка глибоко помилкова. Бути робкором нелегко, це вимагає великої роботи над собою.

Більш як чверть віку я дописую до заводської багатотиражки «За технічний прогрес». Розпочинав з маленьких інформацій, а тепер пишу замальовки, репортажі, розширені кореспонденції.

Як я готую матеріали?

Завжди прагну не просто повідомити факт, розповісти про того, чи іншого передовика, перерахувавши його позитивні якості, а намагаюся розкрити подію чи успіхи робітника, показати ті передові методи праці, за рахунок яких він перевиконує завдання, як він обізнаний з виробництвом.

Робітничий кореспондент... Високе це звання, і, щоб заслужити його, необхідно розпочати справу доводити до кінця. Для мене робкорівська діяльність стала другою професією.

Ф. КАЛАФАТ,

модельник виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод».

Донецька область.

НАШІ НАДІЙНІ ПОМІЧНИКИ

З вагомим творчим доробком, усвідомленням свого високого покликання зустрічають День преси громадські активісти «Нашого життя». Вони є справжніми літописцями соціалістичного змагання трудівників Товариства за високі виробничі показники, за дострокове виконання завдань п'ятирічки.

Робітничі й громадські кореспонденти оперативним повідомляють читачів про найважливіші події, які відбуваються на УВП, виробничих об'єднаннях, закладах культури, відділах і первинних організаціях УТОГ, стали активними і надійними помічниками редакції у висвітленні багатогранного життя Товариства.

Найактивнішими серед активних є позаштатні автори: С. Абазін (Березівка, Одеської обл.), Л. Алфімова (Львів), І. Бутко (Київ), В. Василенко (Львів), Г. Власов (Полтавської обл.), О. Волошинюк (Херсонської обл.), Р. Гранік (Одеса), М. Дорош (с. Левківці, Вінницької обл.), Н. Дубова (Київ), А. Жогов (Конотоп, Сумської обл.), І. Здоровило (Київ), І. Зінченко (Павлоград, Дніпропетровської обл.), І. Зінченко (Нікополь, Дніпропетровської обл.), Ю. Зуєв (Київ), Ф. Калафат (Краматорськ, Донецької обл.), О. Климок (Чернівці), Е. Кобазева (Калуш, Івано-Франківської обл.), П. Крайняниця (Ужгород), Г. Кузуб (Черкаси), І. Міндель (Харків), С. Мордушенко (Запоріжжя), М. Ниров (Вінниця), І. Сапожников (Київ), Т. Сезонова (Донецьк), Н. Селютіна (Ворошиловград), А. Симоненко (Харків), Р. Сквородников (Ялта, Кримської обл.), І. Толочко (Житомир), Б. Туркін (Донецьк), О. Шуст (Сімферополь).

З нагоди Дня преси редакція газети «Наше життя» оголошує активістам щирі подяки.

Зичимо вам, дорогі друзі, міцного здоров'я, щастя, нових творчих успіхів на журналістській ниві.

З добрими трудовими ділами, піднесеним настроєм зустріла свято Першотравня швачка-мотористка Івано-Франківського УВП Мирослава Василівна Василик (на знімку в центрі). Ударниця комуністичної праці, вона є однією з правофлангових соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки, нагороджена медаллю «За трудову доблесть».

Багато часу й енергії віддає Мирослава Василівна молоді. Вона передає дівчатам свій великий виробничий досвід, прищеплює їм любов до обраної професії, розвиває в них почуття колективізму.

Фото П. МІНЬКА.

Б ОЮВІМ оглядом ідейної зрілості учнів спецшколи-інтернату № 9 міста Києва став лєнінський залік. Всі комсомольці, що склали його, в урочистій обстановці у лєнінській кімнаті отримали посвідчення. Своєрідною передмовою до заліку були лєнінські уроки «По-лєнінському вчимося комунізму, будемо комуністами», що їх провели вчителі історії, мови та літератури.

Наші учні прочитали та обговорили багато книг про В. І. Лєніна, написаних його сучасниками Кононовим, Гілем, Крупською, Крижанівським, Бонч-Бруевичем та іншими. Школярі переглянули діафілми та кінофільми, в яких розповідається про життя та діяльність вождя світового пролетаріату.

До школи завітали учасники Великої Вітчизняної війни та ветерани праці. Василь Семенович Пліта, Яків Федорович Івашкевич, Степан Іванович Ломачук.

СПАДКОЄМЦІ ІЛЛІЧА

Ця зустріч надовго запам'яталася інтернатівцям.

Вчителі та учні відвідали музей В. І. Лєніна, будинок Ульянових. Кожен клас виготовив альбоми, стенди, випустив газети, які розміщені в лєнінській кімнаті.

В активі учнів школи-інтернату і праця на комуністичному суботнику. Відразу після мітингу разом з учителями А. І. Епельбаумом та А. М. Шаповаловим хлопці з 8—12 класів пішли працювати в експериментальні майстерні. З піднесеним настроєм вони трудилися пліч-о-пліч з робітниками, з тим колективом, в який увільнюється після закінчення школи.

Не впізнати території інтернату. Як найбагатіші господарі діти розчистили в саду доріжки, побілили дерева, обрізали сухі гілки,

розбили клумби для квітів. Особливо зворушливо виявляли свою любов до Ілліча учні молодших класів. Вони просили довірити їм найважливішу роботу. Добре попрацювали учні 1—4 класів Оля та Сергійко Олійники, Юра Корнієнко, Юля Божко, Гена Свід.

Багато корисних справ зробили на суботнику старшокласники під керівництвом І. Й. Лозовик, В. П. Сватко. Запалювали своїм прикладом В. Махнин, Л. Шостка, Н. Біленька, Б. Курієнко, Я. Шифрін.

Дивлячись з яким ентузіазмом трудилися радянські люди, дорослі і діти, мимоволі згадуєш слова О. М. Горького «Володимир Лєнін помер. Спадкоємці волі і розуму його — живі. Живі і працюють так, як ніхто ніколи ніде в світі не працював».

В. БОНДАР.

КРАЩІ З КРАЩИХ

Недавно на Білоцерківському УВП проведено конкурс швачко-мотористок на краще виконання операції втачування коміра в горловину куртки чоловічого робочого костюма. До цього заходу була проведена значна підготовча робота як в теоретичному, так і в практичному плані. Заняття проводилися щоденно.

У суботу в лєнінській кімнаті в урочистій обстановці зібралися о 9-й годині учасниці конкурсу і члени конкурсної комісії. Головний інженер УВП Є. П. Лановенко познайомила трудівниць з порядком його проведення, а дирек-

тор підприємства І. І. Проскура побажав досягти високих результатів.

На швейній дільниці, куди перейшли учасниці конкурсу, з допомогою талонів було розіграно швейні машини, створено умови для об'єктивної оцінки членами комісії якості виконання операції. Потім кожна швачка одержала дві одиниці крою для перевірки машини і пробної роботи, і п'ять одиниць крою для виконання конкурсних завдань.

Рівно о 10-й годині перші дві швачки включили свої машини. Конкурс розпочався. Учасниці йо-

го одна за одною виконують свої завдання. Вироби передаються комісії для перевірки якості пошиття. Після завершення практичної частини змагання кожна швачка складала екзамен по теорії.

Голова комісії Є. П. Лановенко оголосила результати конкурсу. Всі його учасниці показали високу майстерність, але виявилися і кращі з кращих.

Перше місце по сумі балів зайняла, передава швачка УВП Галина Михайлівна Груша, друге — Марія Дмитрівна Зубченко, третє — Ольга Семенівна Мельниченко. Їм вручили горшкові премії і квіти.

Конкурс пройшов організовано, на високому практичному і теоретичному рівні.

І. КОЛОМИЧЕНКО,
інженер-технолог Білоцерківського УВП.

На знімку: учасниці внутрішнього конкурсу робітничої майстерності. Перший ряд (зліва направо) Зубченко М. Д. зайняла друге місце, Груша Г. М. — перше, Мельниченко О. С. — третє.

У другому ряду — Таран Г. А., Шкурлатовська М. С., Алексєєнко Л. В., Коваль М. А. і Говор Н. Ф.

Фото автора.

ПЕРЕМОЖЦЯМ — ПОЧЕСНІ ЗВАННЯ

На Лубенському учбово-виробничому підприємстві відбувся конкурс професійної майстерності, присвячений 110-й річниці з дня народження В. І. Лєніна.

У конкурсі взяли участь робітники всіх бригад. Поруч зі старшими, досвідченими спеціалістами змагалася й молодь. Це — Ольга

Реутенко та Віра Холошенко. Ольга Реутенко, наприклад, ще й року не працює на підприємстві, але своєю старанною працею добилася права виступити в такому нелегкому змаганні. Вона, на жаль, не добилася першості, але довела, що не на багато відстала від переможців — Лідії Іванівни

Савустьяненко, Катерини Іванівни Івлевої та Ніни Михайлівни Панченко. Вони продемонстрували високу майстерність при виконанні конкурсних завдань, виявили хорошу теоретичну підготовку. Їм присвоєно почесне звання «Майстер — золоті руки».

Переможцям вручено дипломи та грошові премії.

А. БОНДАРЕНКО,
інженер-технолог.

У компактних групах

НА НИХ РІВНЯЮТЬСЯ

На Херсонському суднобудівному заводі «Паллада» трудиться 24 глухих трудівники. Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду КПРС, колектив наполегливо працює над виконанням планових завдань та соціалістичних зобов'язань останнього року десятиріччя.

Значний внесок у загальну справу вносять глухі робітники, які 110-у річницю з дня народження В. І. Лєніна ознаменували високими трудовими показниками.

Приклад добросовісного ставлення до праці показує судноскладальник 52-го цеху, наставник молоді Віталій Степанович Ванько. Він виконує виробничу норму на 130—135 процентів і трудиться нині в рахунок 1981 року. Не відстають від нього і кращий токар 55-го цеху Василь Петрович Ардашев, електрозварник Володимир Олександрович Хонін та інші.

Нещодавно на обласному зльоті ударників комуністичної праці глухі суднобудівники запевнили, що вони докладуть всіх зусиль для успішного виконання завдань десятиріччя.

В. СЕРВУЛЯ,
інструктор-перекладач суднобудівного заводу «Паллада».

РОБІТНИЧІ ПЕДАГОГИ

На Київському мотоциклетному заводі старанно працюють члени Товариства Н. І. Снісаренко, В. К. Брунь, С. І. Марченко, М. Ф. Вороний, І. В. Казанцев та багато інших. Всі вони добилися почесного звання ударника комуністичної праці. Н. Снісаренко та В. Брунь до того ж ще й хороші раціоналізатори. Вони внесли ряд цінних пропозицій, спрямованих на підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції.

Шліфувальниця Н. Снісаренко відома також на нашому підприємстві і як досвідчений педагог, наставник. Вона багато уваги приділяє молодим робітникам, допомагає досконало опанувати обраною професією.

Одним з кращих наставників заводу вважають також і Василя Бруня. Він володіє багатьма суміжними професіями, працює на всіх процесах обробки тих деталей, які виготовляє його дільниця. Протягом дванадцяти років роботи на заводі В. Брунь підготував багато кваліфікованих спеціалістів, які успішно трудяться на нашому та на інших підприємствах Києва.

19 квітня під час лєнінського комуністичного суботника, в якому взяли участь і члени УТОГ, з головного конвеєра зійшло 375 мотоциклів.

А. ЧОРНА,
голова первинної організації УТОГ.

ПРО НАЙДОРОЖЧУ ЛЮДИНУ

У Ровенському клубі глухих відбувся вечір, присвячений Ленінському ювілею.

На сцені великий портрет Ілліча, прикрашений квітами, численні стени і плакати розповідають про життя і революційну діяльність вождя світового пролетаріату. Великий альбом з репродукціями відомих фотографій В. І. Леніна з рук у руки передається по всьому залу — кожний присутній ще і ще раз з інтересом простежує незабутні

сторінки життя найдорожчої людини — Володимира Ілліча Леніна.

Майстер Ровенського УВП Михайло Полухович відкриває вечір. В його програмі — читання віршів, перегляд документального і художнього фільмів, вікторина.

Нечуючі трудівники з інтересом обговорюють побачене, а в залі ще довго не затихають мелодії про великого Ілліча.

Ю. ГРОМАДЧЕНКО.

НАША ГОРДИСТЬ

Миколу Степановича Жестовського поважають в райпобуткомбінаті. Працюючи шевцем, він постійно йде в авангарді переможців соціалістичного змагання, виробничі завдання виконує на 180—185 процентів. Вся продукція, виготовлена шевцем, відзначається відмінною якістю.

Микола Степанович трудиться під девізом — «П'ятиріччя ефективності і якості — робітничу гарантію». Щоденне перевиконання норм виробітку дало можливість достроково завершити завдання п'ятирічки; зараз М. С. Жестовський тру-

диться в рахунок жовтня 1981 року.

За високі трудові досягнення він удостоєний почесного звання «Ударник комуністичної праці», знаків «Переможець соціалістичного змагання 1977—1979 років».

Майже вдвічі перевиконувати денне виробниче завдання — такі високі зобов'язання взяв швець на нинішній рік. Слово сумлінного працівника не розходиться з ділом.

В. КОНОНОВА.

голова Сватівського міжрайвідділу УТОГ.
Ворошиловградська область.

ЗУСТРІЧ З ВЕТЕРАНАМИ

Багато цікавих заходів проводиться у Херсонській спецшколі-інтернаті для глухих дітей. Один з них — зустріч учнів з ветеранами партії, комсомольцем 20-х років Іваном Васильовичем Золотим і кавалером двох орденів Ле-

ніна Антоном Самійловичем Кочубеєм.

З інтересом слухали школярі розповіді старих більшовиків про події давно минулих днів, про цікаві і повчальні факти з їх власного життя.

В. КОНОНЕНКО.

ГЕРОЯМ КОСМОСУ

Усно-мімічний журнал «Герої космосу крокують по планеті», що проходив у Херсонському будинку культури глухих, викликав загальний інтерес і зібрав численну аудиторію.

З першою сторінкою журналу «Початок космічної ери» виступив директор Будинку культури А. Разумовський. Він тепло і зворушливо розповів про першого в світі радянського космонавта Ю. Гагаріна.

Наступна сторінка усно-мімічного журналу була присвячена «Російській Чайці» Валентині Ніколаєвній-Терешковій. З розповіді члена бібліотечної ради Т. Іванюка присутні дізнались, що політ першої в світі жінки-космонавта тривав 71 годину. Космічний ко-

рабель «Восток-6» подолав відстань у 2 мільйони кілометрів, зробивши 48 обертів навколо Землі та інші цікаві факти.

Особливу увагу викликала остання сторінка журналу, «Наш вклад в космічну еру». З виступу голови облівділу М. Веселовського нечуучі з гордістю дізнались, що в цехах, де створюються космічні кораблі, працюють і глухі трудівники, вносячи свою частку праці у величну справу підкорення космосу.

На закінчення журналу відвідувачам Будинку культури було запропоновано літературу на космічну тематику.

Т. ІССАКІЄВА,
завідуюча бібліотекою.

м. Херсон.

НА СВЯТО.

Фотоетюд І. Толочка.

МАЙСТЕРНІСТЬ ЧИТЦЯ

Конкурс пройшов організовано. Велику роботу провів Київський обласний відділ УТОГ і Палац культури. Але в цих замітках мені хотілося б коротко зупинитися на тих вимогах, що пред'являються до виконавців поетичних творів.

Прочитати вірш або виконати пісню мовою жестів і міміки — справа досить складна. Вона вимагає великої підготовчої роботи, що полягає в проведенні аналізу авторського тексту, в розстановці спочатку звичайних звукових, а потім так званих логічних наголосів, емоційних пауз та інших компонентів, які становлять містечко художнього читання. А для виконання пісень необхідне ще й досягнення синхронності з музичним супроводом.

Коли проглядаєш виступи учасників конкурсу, їх манеру виконання, то одразу стає видно, хто і як готувався до виходу на сцену, хто справді доклав великих зусиль, щоб подолати труднощі і досягти майстерності, а хто суто

формально поставився до свого завдання, проявивши до творчої роботи повну байдужість. У таких виконавців, як правило, немає проникнення в авторський підтекст твору, немає справжньої схвилюваності і того внутрішнього горіння, без якого не можлива будь-яка творчість.

В одних виконавців слабо розвинута артикуляція, у других — спостерігається застиглий вираз обличчя, що не змінюється при будь-яких поворотах поетичного тексту. А вони ж мають викликати у виконавця певні душевні емоції, або, навпаки, спокій, зібраність, силу волі — у чуючих майстрів художнього слова у таких випадках ми спостерігаємо підвищення і зниження голосу. У нечуучих — це має компенсуватися прискоренням і уповільненням міміки.

Однією з важливих умов підвищення виконавської майстерності нечуучих читців має стати досягнення виразності жестів, тобто

художньої міміки. Ця вимога пред'являється до виконавців будь-якого жанру (драма, естрадний монолог, конференс і т. п.), але в ще більшій мірі стосується це поетичного репертуару, де побутовізм міміки, повна відсутність її сценічності особливо неприйнятні.

Наведені зауваження стосуються не тільки київських читців, про яких йшла мова на початку цієї статті, але й всіх виконавців віршів і пісень в Товаристві. Готуючись до оглядів і фестивалів, вони, здебільшого, забувають про вимоги, які в таких випадках ставляться до них. Це призводить до зниження художнього рівня виступів.

У даний час обласні відділи і культзаклади Товариства посилено готуються до проведення обласних оглядів художньої самодіяльності, запланованих Центральним правлінням УТОГ на 1980-й рік. Обласні конкурси виконавців віршів і пісень стануть доброю репетицією перед оглядами.

І. САПОЖНИКОВ,
голова журі Київського обласного конкурсу.

ПОЕТИ — ГОСТІ РОБІТНИЦЬ

Обідня перерва. В швейному цеху Одеського виробничого об'єднання «Електрик» замовкли машини. В гості до робітниць прийшли поети — члени УТОГ Ірина Дуценко і Сергій Абазін.

Про життєвий і творчий шлях поетів розповів ветеран УТОГ Юхим Пилипович Гер.

Ірина Григорівна Дуценко працює на Одеській кіностудії художником мультиплікаційних науково-популярних фільмів, а вільний від роботи час віддає улюбленому захопленню. Вона пише вірші. Втрата слуху у восьмирічному віці не завадила дівчині відвідувати заняття літературної студії при Одеському відділенні Спілки письменників України. Там вона поповнювала свої знання, вдосконалювала поетичну майстерність. Нині її твори ми знаходимо в журналі «В єдиному строю», в газеті «Наше життя» та інших періодичних виданнях.

Великою популярністю у читачів користується збірка віршів І. Дуценко для дітей «Як зайці ми ливця вполювали». Близьким часом у Москві виходить нова збірка поетеси.

Відповідаючи на запитання присутніх, Ірина Григорівна сказала:

— Я завжди шукаю і знаходжу навколо себе живу натуру, намагаюся побачити, відібрати найістотніше з життя, змалювати яскравими деталями живі, повнокровні образи людей. Те, що я недочую, намагаюся серцем сприйняти.

З великою увагою прослухали робітниця вірші Ірини Дуценко «Дівчина-штукатур», «Мороз» в мімічному перекладі Раїси Ролєвич.

Тепло зустріли присутні поета, ветерана Великої Вітчизняної війни Сергія Євстафійовича Абазіна. Він прочитав вірші «В польоті», «8 Березня», «Мати».

Колектив цеху в знак подяки подарував гостям квіти.

М. ГЕМБАЙЛО.

м. Одеса.

ВИСТАВИ ХАРКІВ'ЯН

Після тривалої перерви Харківський народний самодіяльний театр глухих показав у Дніпропетровську виставу «Весняні перевертні» за однойменною повістю В. Тендрякова.

Поруч з майстрами, ветеранами театру, знайомими нам з минулих гастролей, демонстрували свою сценічну майстерність молоді актори, в тому числі група школярів. Особливо запам'ятався глядачам образ головного героя Дюшки Тягунова, талановито відтворений артисткою Л. Малихіною.

Захоплено зустрічала аудиторія на сцені у ролі ведучої ветерана харківської трупи, багаторічного її організатора Аріадну Наумівну Росинську.

Переповнений зал не раз нагороджував гостей — аматорів сцени — бурхливими оплесками.

Р. ГОЛЬДМАН.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

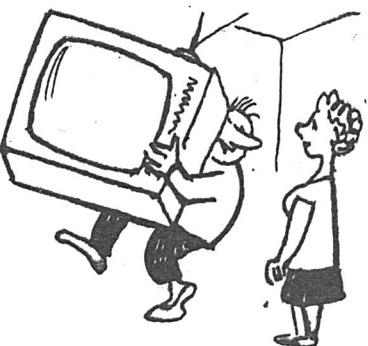
На демонстрацію зі своїм оркестром...

Без слів.

Без слів.

Переходжу на другу програму.